

Λοξές Ματιές

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ Σ. ΑΒΡΑΜΙΔΗ
avramidis@pelop.gr

Υπάρχουν όρια στη λαϊκή κυριαρχία;

«Θα σεβαστούμε τους κανόνες αλλά να σεβαστούν τη λαϊκή κυριαρχία», είπε χθες το μεσημέρι, μιλώντας στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας. Σχεδόν ταυτόχρονα, ο υπουργός Οικονομίας Γιάννης Βαρουφάκης στη συνέντευξή του με τον Σόιμπλε τόνιζε πως «πρέπει να σεβαστούμε τις υπάρχουσες συμφωνίες αλλά να μην συνθλίψουμε με ένα σφυρί το ευαίσθητο άνθος της δημοκρατίας».

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΥΛΑ;

Το ευαίσθητο άνθος της δημοκρατίας και ο σεβασμός στη λαϊκή κυριαρχία. Ομορφες κουβέντες με ουσία και νόημα, δεν υπάρχει αμφιβολία. Αλλά μιας και το 'φερε η κουβέντα, αξίζει τον κόπο να το κουβεντιάσουμε. Υπάρχουν όρια στη λαϊκή κυριαρχία; Εκ πρώτης όψεως η απάντηση είναι απλή. Είναι απεριόριστο το δικαίωμα κάθε λαού να αποφασίζει και είναι υποχρέωση της εκάστοτε κυβέρνησης να υλοποιεί αυτές τις εντολές. Τελεία και παύλα και άλλο δεν έχει.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ

Με μια διαφορά, όμως. Το σύγχρονο ελληνικό πρόβλημα σχετίζεται με τη συμμετοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην ευρωζώνη. Κι εκεί υπάρχουν, σε όλες τις χώρες, κυβερνήσεις δημοκρατικά εκλεγμένες όπως και η δική μας, κυβερνήσεις που έχουν κι αυτές λαϊκή εντολή όπως και η δική μας. Κι απ'

Φεβρουάριος 1992. Στη Θεσσαλονίκη οργανώνεται ένα τεράστιο συλλαλητήριο για την ονομασία των Σκοπίων. Λίγες ημέρες μετά ο τότε υπουργός Εξωτερικών, Αντώνης Σαμαράς, δείχνει φωτογραφίες από τη συγκέντρωση σε σύνοδο υπουργών Εξωτερικών. Ουδείς συγκινήθηκε και η κακή συνέχεια είναι γνωστή. Τα γράφω αυτά με αφορμή τα χθεσινά συλλαλητήρια, και εδώ στην Πάτρα, για να υποστηρηχθεί η κυβερνητική πολιτική. Με την ελπίδα ότι δεν θα πάει στο επόμενο Γιούργαγκρουπι ο Βαρουφάκης με φωτογραφίες...

ό,τι φαίνεται, μερικές τουλάχιστον ευρωπαϊκές κυβερνήσεις έχουν διαφορετική λαϊκή εντολή από αυτήν που έλαβε την προπερασμένη Κυριακή η δική μας Κυβέρνηση.

ΕΡΗΜΗΝ

Στις περιπτώσεις αυτές υπάρχουν δύο σχόλια. Το πρώτο έχει να κάνει με κόμματα τα οποία, προκειμένου να κατακτήσουν την εξουσία, ζητούν και λαμβάνουν εντολές ερήμην της ευρωπαϊκής πραγματικότητας. Για να είμαστε μάλιστα ειλικρινείς, η περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι η μοναδική. Χαϊδεύουμε τα

αφτιά του λαού, υποσχόμαστε πράγματα μάλλον ανέφικτα, κερδίζουμε τις εκλογές και μετά βλέπουμε. Είναι αυτό που ζούμε εδώ και λίγες ημέρες.

ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ

Το δεύτερο σχόλιο είναι πιο λειτουργικό. Ζητάς και λαμβάνεις μια εντολή, παρ' ότι γνωρίζεις ότι βρίσκεται εκτός πλαισίου, και με αυτήν την εντολή ανά χείρας ξεκινάς μια προσπάθεια για την επαναδιαπραγμάτευση της θέσης σου. Είναι αυτό που επιχειρεί, με αβέβαιο μέχρι στιγμής αποτέλεσμα, η ελληνική Κυβέρνηση. Στο μεταξύ, προχθές,

η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και χθες ο Σόιμπλε, μας έδωσαν μια πρώτη γεύση για τις δυσκολίες αυτής της επαναδιαπραγμάτευσης. Αλλά και πάλι ως μην σπεύδουμε, αν και σύντομα θα έχουμε το περίγραμμά. Πού θα υποχωρήσουμε εμείς και τι θα δώσουν οι άλλοι, ποιο τέλος πάντων θα είναι το καινούργιο σημείο ισορροπίας.

ΣΥΝΤΟΜΑ

Με την ελπίδα πάντοτε ότι, πρώτον, θα υπάρξει νέο σημείο ισορροπίας και δεύτερον, θα είναι καλύτερο από εκείνο που εγκαταλείψαμε πίσω μας.